

سنتز نانوذرات نیکل و اکسید نیکل

بر مبنای روش آلی بدون سورفکتانت

یاسر بهاری، داود حسینی و سید خطیب الاسلام صدرنژاد

نانوذرات اکسیدنیکل مانند رسوب آمونیایی، روش سلزل، واکنش حالت جامد، الکتروشیمی، پیرولیز، میکرومولسیون و... وجود دارد. روش‌های رسوب شیمیایی یک روش جذاب برای افزایش یکنواختی اندازه و ترکیب ذرات کروی می‌باشد. Niderberger در گزارشات متعددی روشی کلی را برای تولید نانومواد معدنی برپایه استفاده از شیمی آلی ارائه نموده است. این روش امروزه به نام «غیرآلی» شناخته می‌شود و در مقایسه با روش‌های آبی مزایایی را در بر دارد.

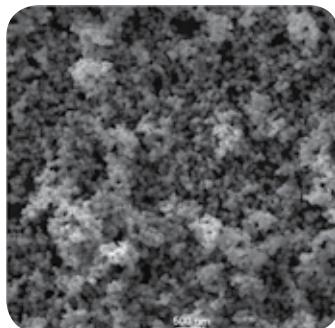
تولید نانوذرات بدون استفاده از سورفکتانت، کربستالی‌شدن شدید، حذف آب و نقش دوگانه آن به عنوان حلال و لیگاند (که خصوصاً در تولید نانو اکسیدهای فلزی باعث ایجاد پیچیدگی می‌شود) و ارائه روشی که شکل و اندازه ذرات را کنترل کند، از جمله این مزایا می‌باشد. گرچه استفاده از سورفکتانت در تولید نانومواد روشی کاملاً کارآمد بوده است و موجب کاهش اگلومره و توزیع مناسب ذرات شده و توانایی دستکاری خواص سطحی را می‌دهد اما به سبب آنکه موجب مسموم شدن نانوذرات می‌شود و نیز سطح مؤثر آن‌ها را کاهش می‌دهد (که خصوصاً در کاربردهای کاتالیستی و حسگری گازی مهم می‌باشد) دارای مشکلاتی می‌باشد. در روش غیرآلی، حلال وظیفه دوگانه‌ای دارد. حلال به صورت هم‌زمان هم محیط مناسب را فراهم می‌آورد (نقش حلالی) و هم موجب کاهش اگلومره شدن ذرات و پیوستگی آن‌ها به یکدیگر از طریق ایجاد سد نفوذ می‌شود (نقش سورفکتانتی). علاوه بر مطالب یاد شده روش غیرآلی (که خصوصاً در تولید نانوذرات اکسیدی کارآمد بوده است) مسیری را بیان می‌دارد که محصول نهایی در طی واکنش‌های ساده‌تر و حتی تک مرحله به وجود آید. در مقاله حاضر ابتدا به تولید نانوذرات فلزی نیکل توسط روش غیرآلی اشاره می‌شود. سپس با استفاده از تغییرات جزئی در مسیر واکنش و به کمک حضور پیش ماده معدنی نیکل، نانوذرات اکسید نیکل تولید می‌شود.

مقاله

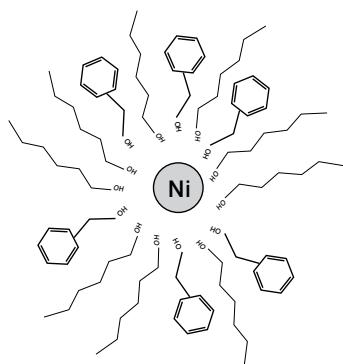
نحوه آزمایش

تولید نانوذرات فلزی نیکل: ابتدا مقدار یک گرم از پیش ماده نیکل شامل نیکل استیل استنلت در مخلوط حلال آلی هگزانول و بنزیل الکل به نسبت ۱:۴ حل شد. سپس این مخلوط به یک اتوکلاو منتقل شده و درون کوره با دمای مناسب (۱۹۰-۱۵۰°C) قرار داده

در رابطه فوق، D اندازه کریستالیت، λ طول موج اشعه ایکس ($Cuk_{\alpha} = 1.505 \text{ Å}$)، β پهنهای پیک در نصف ارتفاع ماکزیمم (FWHM)، θ زاویه پراش و k ثابتی است که تقریباً $0/9$ در نظر گرفته می‌شود. با جاگذاری مقادیر مربوطه اندازه کریستالیت برابر با 25 nm بدست خواهد آمد. شکل ۲ عکس SEM نانوذرات نیکلی بدست آمده را نشان می‌دهد. اندازه اکثر ذرات در محدوده $80-90 \text{ nm}$ می‌باشد و ذرات مورفولوژی کروی و توزیع مناسبی دارند. همانطور که گفته شد در روش غیرآبی، حلآلی وظیفه جلوگیری از بهم چسبیدن ذرات را دارد و همانند یک سورفتکتانت باید عمل کند. ملکول بنزیل الکل تا حدی می‌تواند این موضوع را برآورده کند. در عین حال اندازه ذرات با وجود هگزانول کاهش می‌یابد زیرا به سبب ساختار زنجیری هگزانول به آسانی می‌تواند ملکول‌های نیکل را احاطه کند. در واقع هگزانول فضاهای خالی موجود در میان ملکول‌های بنزیل الکل را پر کرده و از بهم چسبیدن ذرات جلوگیری می‌کند. شکل ۳ به صورت شماتیک این مسئله را نشان می‌دهد. البته این شکل کاملاً صحیح نمی‌باشد زیرا در واقع به سبب آنکه از پیش ماده شلاتی استفاده شده است، پس از آنکه دما به حد معینی بررسد، ترکیب کمپلکس نیکل-آلی شکسته می‌شود و نیکل رها می‌شود که در نتیجه خود این ترکیب آلی نیز اطراف نیکل را احاطه خواهد نمود.

شکل ۲- عکس SEM نانوذرات فلزی نیکل.

شکل ۳- نحوه فراغیری ذرات نیکل توسط حلal.

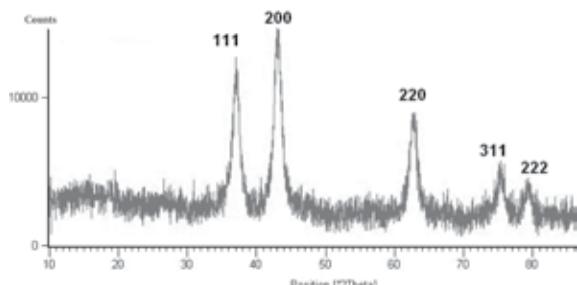
شد. پس از گذشت زمان کافی به نحوی که رسوب سیاهرنگ تشکیل شود، اتوکلاو از کوره خارج شده و خنک می‌شود. رسوب سیاهرنگ فیلتر شده و در آون خشک می‌شود.

تولید نانوذرات اکسید نیکل:

ابتدا مقدار یک گرم از پیش ماده نیکل شامل نیکل کربنات هیدروکسید در مخلوط حلال آلی هگزانول و بنزیل الکل به نسبت ۱:۵ حل شد. سپس این مخلوط به یک اتوکلاو منتقل شده و درون کوره با دمای مناسب ($150-190^{\circ}\text{C}$) قرار داده شد. پس از گذشت زمان کافی به نحوی که رسوب سیزرنگ تشکیل شود، اتوکلاو از کوره خارج شده و خنک می‌شود. رسوب سیزرنگ فیلتر شده و در آون خشک می‌شود. از این پودر ابتدا آنالیز حرارتی گرفته می‌شود تا در دمای مناسب (300°C) به مدت یک ساعت کلیسینه می‌شود.

نتایج و بحث

شکل ۱ دیاگرام XRD مربوط به رسوب سیاهرنگ را نشان می‌دهد.

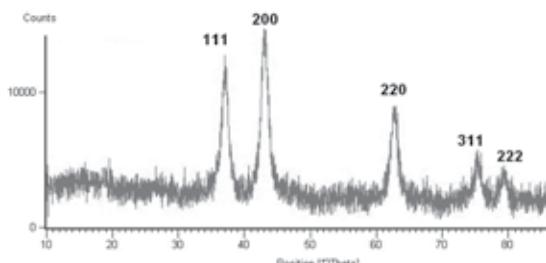

شکل ۱- دیاگرام XRD رسوب سیاهرنگ.

مشخصات طیف XRD در تمامی موارد منطبق بر زوایای تفرق نیکل فلزی مطابق با شماره کارت ۰۸۵۰-۰۴ JCPDS می‌باشد. از شکل ۱ مشخص است که ذرات در جهت (111) به شدت کریستالی شده‌اند. یکی از مسائل مورد برخورد در سنتز توسط روش‌های آبی، کریستالی شدن نسبتاً ضعیف می‌باشد. در حالی که یکی از محاسن روش غیرآبی شدت کریستال شدن بالا می‌باشد که در نقطه مقابل روش‌های آبی قرار می‌گیرد. در شکل ۱ شدت پیک (111) بالاتر از 400°C می‌باشد که در نوع خود عدد بزرگی می‌باشد و نشان‌دهنده جهت کاملاً کریستالی می‌باشد. از رابطه دبای-شرر جهت بدست آوردن اندازه کریستالیت‌ها استفاده می‌شود:

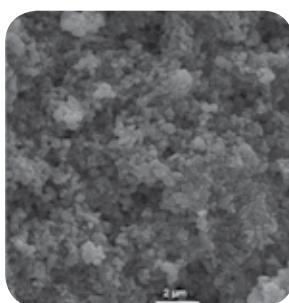
$$D(\text{nm}) = \frac{k \lambda}{\beta \cos \theta} \quad (1)$$

است. که اندازه کریستالیت آن تقریباً برابر با 9 nm می‌باشد.

شکل ۶- دیاگرام XRD نانوپودر اکسید نیکل پس از کلسینه‌سازی رسوب سبزرنگ هیدروکسید نیکل.

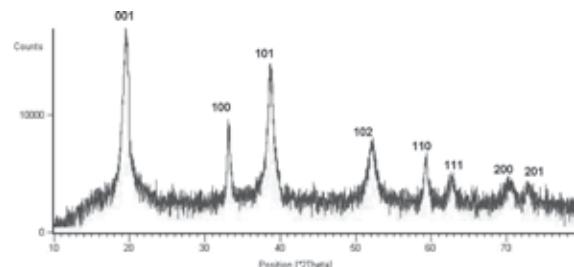
شکل ۷ تصویر SEM نانوپودر اکسید نیکل نهایی را نشان می‌دهد. به سبب حضور فاز آبی (حضور هیدروکسید در پیش ماده)، ذرات اگلومره شده‌اند و اندازه آن‌ها کاملاً مشخص نمی‌باشد.

شکل ۷- عکس SEM نانوپودر اکسید نیکل.

برای محاسبه دقیق اندازه ذرات، تصویر TEM از نمونه گرفته شد (شکل ۸). اندازه ذرات در محدوده 20 nm بوده و مورفولوژی آن‌ها تقریباً کروی می‌باشد.

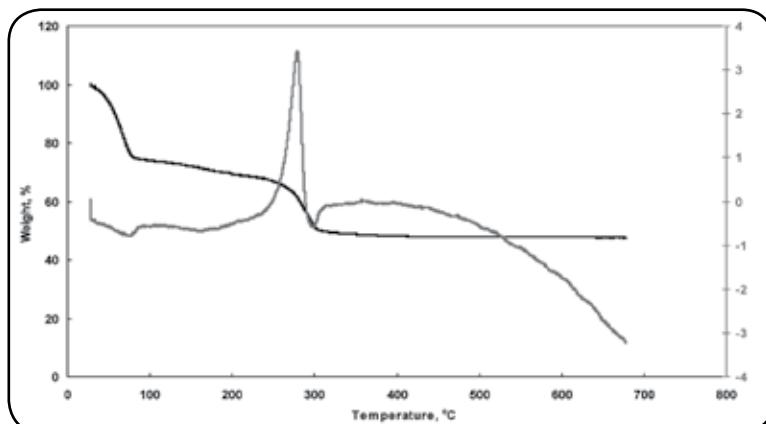
مکانیزم رشد ذرات نیکلی تشکیل شده نفوذ کنترل می‌باشد. به دلیل حضور سدهای رشد توسط حلal و ملکول‌های آلی، ذرات برای بهم پیوستن و رشد باید از این سدها عبور کنند که در نتیجه نفوذ ذرات مشکل می‌شود. از مزیت عمده این روش علاوه بر حذف سورفتانت آن است که نانوپودر فلزی نیکل تنها در طی یک مرحله واکنش تولید می‌شوند و از واکنش‌های پیچیده اجتناب می‌شود. نمودار XRD رسوب سبزرنگ بحسب آمده در تولید نانوذرات اکسید نیکل در شکل ۴ نشان داده شده است.

شکل ۴- دیاگرام XRD رسوب سبزرنگ هیدروکسید نیکل.

پیک‌های این طیف کاملاً منطبق بر هیدروکسید نیکل (JCPDS Card Num. 03-0177) می‌باشد. دمای مناسب کلسینه‌سازی نیز توسط نمودار TG محاسبه می‌گردد (شکل ۵).

از شکل ۵ مشخص است که ابتدا تا 100°C فازهای آبی باقی‌مانده در رسوب سبزرنگ تبخیر می‌شوند. در فاصله دمایی 300 تا 500 درجه سانتی‌گراد فازهای مزاحم موجود در پودر که عمدتاً فازهای کربنی می‌باشند حذف می‌شوند که با کاهشی ملایم در نمودار TG دنبال می‌شود. در دمایی کمتر از 300°C تحولی هیدروکسیدی به اکسیدی رخ می‌دهد. و در طی آن اکسید نیکل پایدار به دست خواهد آمد که همراه با افزایش ناگهانی در نمودار DTA می‌باشد. در شکل ۶ دیاگرام XRD اکسید نیکل نهایی آورده شده

شکل ۵- دیاگرام DTA-TG رسوب هیدروکسید نیکل.

سنتر نانوذرات نیکل و اکسید نیکل

Materials Letters, 61 (2007) 2096–2099.

7- I. Hotovy, J. Huran, L. Spiess, H. Romanus, D. Buc, R. Kosiba, J. Thin Solid

Films, 515 (2006) 658 – 661.

8- Lan Zhang, San Ping Jiang, Wei Wang, Yujun Zhang, J.Power Source, 170

(2007) 55–60.

9- Chang-Zhou Yuan, Bo Gao, Xiao-Gang Zhang, J. Power Source, 170 (2007)

131-147.

10- Xianshuang Xin, Zhe Lu, Baibin Zhou, Xiqiang Huang, Ruibin Zhu, Xueqing

Sha, Yaohui Zhang, Wenhui Su, J. Alloys & Compounds, 427(2007)251-255..

11- Tokeer Ahmad, Kandalam V. Ramanujachary, Samuel E. Lofland, Ashok K.

Ganguli, J. Solid State Sciences, 8 (2006) 425-430.

12- X. H. Huang, J. P. Tu, B. Zhang, C. Q. Zhang, Y. Li, Y.F. Yuan, H. M. Wu, J.

Power Sources, 161 (2006), 541-544

13- Xian-Ming Liu, Xiao-Gang Zhang, Shao-Yun Fu, J. Materials Research Bul-

letin, 41 (2006) 620-627.

14- Jaehoon Kim, Daewoo Kim, Bambang Veriansyah, Jeong Won Kang, Jae-Duck

Kim, Materials Letters 63 (2009) 1880–1882.

15- J. Park, E. Kang, S. U. Son, H. M. Park, M. K. Lee, J. Kim et al., Advanced

Materials, 17 (2005) 429-434.

16- Soon-Gil Kim, Yoshitake Terashi, Agus Purwanto, Kikuo Okuyam, Colloids

and Surfaces, 337 (2009) 96–101.

17- Y. Hattori and E. Matijevic, Colloid and Interface Science, 335 (2009) 50–53.

18- Hui Bi, Kai-Chang Kou, Kostya (Ken) Ostrikov, Lu-Ke Yan, Zhi-ChaoWang,

Alloys and Compounds, 478 (2009) 796–800.

19- Nicola Pinna and Markus Niederberger, Angewandte Chemie, 47 (2008) 5292

– 5304.

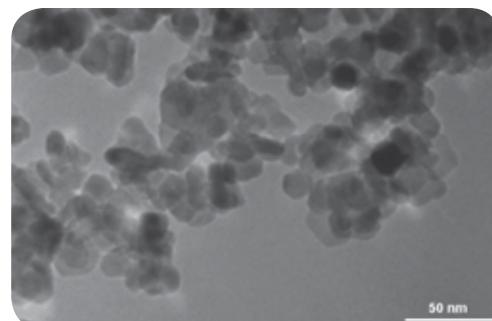
20- G. Garnweitner and M. Niederberger, Materials Chemistry, 18(2008)

1171–1182.

21- M. Niederberger and G. Garnweitner, Chemistry European Journal, 12 (2006)

7282 – 7302.

22- M. Niederberger, Accounts of Chemical Research, 40 (2007) 793-800.

شکل ۸ - عکس TEM نانوبودر اکسید نیکل.

نتیجه‌گیری

در این مقاله ابتدا سنتر نانوذرات نیکل توسط روش غیرآبی بیان شد. اندازه کریستالیت نانوذرات نیکلی برابر ۲۵nm و اندازه نانوذرات برابر با ۸۰–۹۰nm می‌باشد. شدت کریستالی شدن در این ذرات زیاد می‌باشد. حذف سورفکتانت نیز از محسنات دیگر این روش می‌باشد. اهمیت دیگر سنتر نانوذرات نیکلی توسط این روش آن می‌باشد که عمدتاً در فازهای محلولی محصول نهایی اکسید نیکل می‌باشد. به منظور تعمیم فرآیند با عوض نمودن پیش ماده نیکلی نانوذرات هیدروکسید نیکل تولید شدند که پس از کلسینه‌سازی در دمای ۳۰۰°C ۳۰۰۰nm نانوذرات اکسید نیکل حاصل شدند. اندازه ذرات اکسید نیکل بدست آمده تقریباً ۲۰nm می‌باشد. بنابراین فرآیندی توسط رسوب‌دهی شیمیایی به کمک حلal آلی ارائه شد که در طی آن نانوذرات فلزی نیکل و نانوذرات اکسیدنیکل تولید شدند.

مراجع

- I. Djerdj, D. Arcon, Z. Jaglicic, and M. Niederberger, Solid State Chemistry, 181 (2008) 1571– 1581.
- S. Mourdikoudis, K.Simeonidis, A.Vilalta-Clemente, F.Tunab, I.Tsiaoussis, M.Angelakeris, et al., Magnetism and Magnetic Materials, 321 (2009) 2723–2728.
- Shan Xu, Xingbin Yan, Xiaolai Wang, J. Fuel, 85(2006) 2243-2247.
- 21-A.M. Alsobaa, R. Zakaria, B.H. Hameed, J. Chemical Engineering Journal, 132 (2007) 77–83.
- K. C. Min, M. Kim, Y.-H. You, S.S. Lee, Y.K. Lee, T.-M. Chung, C.G. Kim, J.-H. Hwang, K.-S. An, N.-S. Lee, Y. Kime, J. Surface & Coatings Technology, 201 (2007) 9252-9255.
- Noboru Yoshikawa, Etsuko Ishizuka, Ken-ichi Mashiko, Shoji Taniguchi, J.